

حسین شریعتمداری مدیر مسئول روزنامه کیهان؛

بلای خانمان سوزی که دولت آقای روحانی در قالب برجام بر سر ملت آوار کرد!

چهارشنبه شب همین هفته، آقای دکتر ظریف طی سخنانی در کلاب‌هاوس گفت «در مجلس گفتم که در برجام کلمه ساسپنشن (Suspension) نیست و این اشتباه از من بود، چهار بار یا سه بار کلمه ساسپنشن (تعلیق) در ضمیمه استفاده شده بود. این را مذاکره‌کننده ما، به ما اطلاع نداده بود!» اشاره جناب ظریف به اظهارات خود در تاریخ ۳۰ تیرماه ۱۳۹۴ در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی است که با جرأتی آمیخته به حرارت گفته بودند: «اصلاً تعلیق در هیچ جا نیامده، در هیچ جای برجام تعلیق نیامده. هرکس تعلیق ترجمه کرده، اشتباه کرده. هیچ جای برجام تعلیق نیامده!»

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، اعتراف آقای ظریف به اظهارات خلاف واقع خود در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی، اگرچه دیر هنگام است ولی همین اندازه نیز بر ادامه سکوت ایشان ترجیح دارد و می‌تواند نمونه‌ای از بیراهه منجر به فاجعه برجام باشد البته چنانچه جناب ظریف در همان ایام که منتقدان به وجود کلمه تعلیق در برجام اشاره می‌کردند و ایشان با قاطعیت! آن را انکار می‌کرد، به خود زحمت داده و متن برجام را به دقت مطالعه می‌کرد! بعید نبود از تحمیل فاجعه برجام به ملت و نظام جلوگیری شود.

اما، بلای خانمانسوزی که دولت آقای روحانی و تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایشان در قاب و قالب برجام بر سر ملت آوار کرده‌اند بسیار فراتر از ثبت کلمه تعلیق -Suspension- در ضمیمه برجام است. شرح ابعاد این فاجعه مثنوی هفتاد من کاغذ است که کیهان از نخستین روزهای ورود آقای البرادعی، مدیرکل وقت آژانس در سال ۸۲ به آن پرداخته و بعد از تصویب برجام نیز با تیتیر «هسته‌ای رفت و تحریم‌ها باقی ماند!» از ماهیت واقعی و تلخ برجام پرده برداشته بود، در این مختصر اما، اشاره به چند نکته درباره اظهارات اخیر جناب ظریف را گفتنی می‌دانیم. بخوانید!

اول: آقای دکتر ظریف مسئول تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای بوده‌اند و برجام نتیجه نهایی مذاکرات بود، بنابر این چگونه می‌توان پذیرفت که درباره متن این سند به اظهارات یکی از اعضای تیم اعتماد کرده و خود ایشان از مطالعه متن نهایی که وظیفه قانونی و قطعی وی بوده است خودداری ورزیده‌اند؟! می‌فرمایند وجود این واژه در ضمیمه برجام را مذاکره‌کننده‌ها به ما اطلاع نداده بودند! و توضیح نمی‌دهند که مگر خود ایشان در رأس مذاکره‌کنندگان و مسئول و مدیر آنها نبوده‌اند!؟

دوم: بی‌توجهی‌ها و بی‌دقتی‌های اینگونه در عملکرد تیم هسته‌ای کشورمان بی‌سابقه نبوده است. به عنوان نمونه - و فقط یک نمونه - فردای آن روز که توافقنامه ژنو به امضاء رسید - یکشنبه ۳ آذرماه ۹۲ / ۲۴ نوامبر ۲۰۱۳- «فرد کاپلن» روزنامه‌نگار مشهور آمریکایی و ستون‌نویس روزنامه‌های نیویورک‌تایمز، نیویورکر، آتلانتیک و اسلیت‌آنلاین و مؤلف چند کتاب در زمینه‌های نظامی و جنگ هسته‌ای، طی مقاله‌ای با ابراز تعجب نوشت: «چند هفته پیش یک مقام رسمی ارشد کاخ سفید از من و چند روزنامه‌نگار دیگر دعوت کرد تا نظرم‌ان را درباره پیش‌نویس توافقنامه‌ای که قرار بود اوباما در مذاکره ۵+۱ با ایران به طرف ایرانی پیشنهاد کند جویا شود.

وقتی متن پیش‌نویس توافقنامه را دیدیم، آن را کاملاً یکسویه ارزیابی کردیم و همه ما بر این باور بودیم که ایرانی‌ها هرگز این متن را نخواهند پذیرفت و به شرایطی که در آن آمده است تن نخواهند داد. پیش‌نویس توافقنامه به‌گونه‌ای بود که هیچیک از مواد آن نمی‌توانست با اعتراض یک آمریکایی، یک اسرائیلی و یا یک عرب متعصب روبه‌رو شود.

اما امروز که متن توافقنامه یکشنبه ژنو منتشر شد با کمال تعجب دیدم همان پیش‌نویسی است که چند هفته قبل دیده بودم و اکنون تیم هسته‌ای ایران، برخلاف انتظار ما، بدون کمترین تغییری در متن پیش‌نویس به آن تن داده و پذیرفته است!»

گفتنی است که کیهان در همان اولین روزهای بعد از توافق ژنو و در جریان رصد رسانه‌های آمریکایی به نوشته «فردکاپلن» در سایت «اسلیت آنلاین» دسترسی پیدا کرده بود ولی به مصداق آیه شریفه «ان جائکم فاسق ببناء... اگر فاسقی خبری آورد، درباره آن تحقیق کنید» انتشار آن را به مصلحت ندیده و ترجیح داده بودیم که با اعلام پیروزی تیم هسته‌ای و رئیس‌جمهور محترم کشورمان جناب روحانی، همسویی کنیم، اما وقتی متن توافقنامه ژنو - به روایت وزارت خارجه خودمان و نه fact sheet کاخ‌سفید- منتشر شد، با کمال تأسف آنچه فردکاپلن نوشته بود را «واقعی» یافتیم.

سوم: مشکل تیم مذاکره‌کننده بسیار فراتر از وجود کلمه تعلیق در سه یا چهار نقطه از متن ضمیمه برجام و خودداری یک عضو مذاکره‌کننده از اعلام آن است! در تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای تعدادی از عوامل دشمن حضور داشته و برای حریف جاسوسی می‌کرده‌اند! ولی جنابان روحانی و ظریف حتی پس از بازداشت برخی از آنها به حمایت از آنان ادامه دادند.

خسارت حضور آنها در تیم هسته‌ای محدود به سرپوش نهادنشان بر وجود کلمه تعلیق در ضمیمه برجام نیست. حضور آنان در تیم هسته‌ای و بی‌توجهی جنابعالی به عملکرد آنها به منزله آن بود که آمریکا با عوامل و نیروهای خودش مذاکره می‌کرده است. به بیان دیگر ظاهراً ادای مذاکره را در می‌آورده است! ولی در واقع، آنچه می‌خواستند را به آنها دیکته می‌کرده است!

چهارم: آقای ظریف! همین جا باید به سخنان شما در شورای روابط خارجی آمریکا اشاره کرد که خطاب به آنها (یعنی خطاب به دشمنان تابلودار ایران اسلامی و طرف مذاکره‌کننده) گفته بودید، اگر در مذاکرات به توافق نرسید و حزب و گروه سیاسی شما در انتخابات پیروز نشود، «تندروها» قدرت را در دست خواهند گرفت! این سخن جنابعالی چه مفهومی داشت؟

همانگونه که نگارنده در یکی از یادداشت‌های کیهان آورده بود، پیام روشن اظهارات جنابعالی برای آمریکا این بود که اگر تندروها - بخوانید انقلابیون- قدرت را در دست بگیرند اهل باج دادن نیستند! معنای دیگر سخن شما این بود که گروه و جریان سیاسی شما اهل باج دادن است! با این حال چه کسی می‌توانست از شما انتظار دستاوردی در برجام داشته باشد؟! لطفاً فاجعه برجام را در حد اندازه فراموشی کلمه ساسپنشن تقلیل ندهید، ماجرا فاجعه‌بارتر از این است.

پنجم: در طول مذاکرات هسته‌ای خطاهای بزرگی مرتکب شدید که تمامی آن اشتباهات -بدون استثناء- از سوی منتقدان با ارائه دلایل و اسناد روشن به جنابعالی و تیم تحت مدیریت شما گوشزد شده و درباره عواقب سوء آن هشدار داده شده بود ولی شما و آقای روحانی به هیچیک از آن هشدارها توجه نکردید و انتقاد دلسوزانه منتقدان را با اهانت‌های بی‌سروته پاسخ دادید و ...

آقای ظریف! فرموده‌اید کلمه ساسپنشن را که سه یا چهار بار در ضمیمه برجام آمده بود، ندیده‌اید! ... آیا این کلمات هم برایتان آشنا نیست و آنها را نشنیده و یا در رسانه‌ها ندیده‌اید؟! «بی‌سواد، بی‌شناسنامه، مزدور، کاسب تحریم، کودک‌صفت، حسود، بزدل، ترسو، جیب‌بر، بی‌قانون، مستضعف فکری،

بیکار، متوهم، غوطه‌ور در فساد، سوءاستفاده‌گر، خرابکار، عقب‌مانده، تازه به دوران رسیده، عصر حجری، هوچی‌باز، منفی‌باف، یأس‌آفرین، ناشکر، باید به جهنم بروند! انقلابیون نفهم! یک مشت لات! و ...» اینها پاسخ جناب روحانی به منتقدان - از جمله منتقدان هسته‌ای- بوده است. گناه منتقدان فقط این بود که نابدی تیم هسته‌ای کشورمان و ناتوانی رئیس‌جمهور وقت را می‌دیدند و دلسوزانه هشدار می‌دادند و اکنون سؤال این است که کدامیک از آنچه منتقدان درباره آن هشدار می‌دادند تحقق نیافته است و کدامیک از وعده‌ها و تعریف و تمجیدهای اغراق‌آمیز آقای روحانی درباره برجام تحقق یافته است؟!

ششم: سایت‌های مدعی اصلاحات و روزنامه‌های زنجیره‌ای که طی ۸ سال گذشته تنها مأموریتشان حمایت - کورکورانه و دستوری- از تمامی مواضع و عملکرد دولت آقای روحانی و بزک آمریکا و برجام بود، این روزها و بعد از اظهارات آقای ظریف به ترفند خنده‌داری روی آورده و ادعا می‌کنند که کلمه تعلیق در ضمیمه برجام آمده بود و ضمیمه را «حاشیه»! قلمداد می‌کنند و حال آنکه ضمیمه‌های برجام بخش‌های جدایی‌ناپذیر و به بیان دیگر بخش‌های اصلی برجام هستند و باید‌ها و نبایدهای برجام در همین چند بخش ضمیمه آمده است. هفتم: و بالاخره جناب ظریف! ماجرای بلایی که برجام بر سر ملت و نظام آوار کرده است منحصر به بی‌خبری شما از واژه تعلیق در ضمیمه برجام نیست و باید گفت؛ کار پژمردگی یک گل نیست، دولت آقای روحانی و تیم هسته‌ای ایشان، جنگلی را به آتش کشیده و سوزانده‌اند!